

Sygn. akt I C 969/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2013r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Moskwa

Protokolant: sekr. sądowy Elżbieta Błoniarz

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2013r. w Rzeszowie

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i ustalenie

I. z a s ą d z a od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. S. kwotę 52.000,00 zł (pięćdziesiąt dwa tysiące złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2012 r. do dnia zapłaty,

II. z a s ą d z a od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5.030,00 zł (pięć tysięcy trzydzieści złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 31 lipca 2012 r. do dnia zapłaty,

III. u s t a l a odpowiedzialność pozwanego na przyszłość za skutki wypadku jakiemu uległa powódka w dniu 02 lutego 2007 r.,

IV. o d d a l a powództwo w pozostałym zakresie,

V. n a k a z u j e sięciągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwotę 2.851,50 zł (dwa tysiące osiemset pięćdziesiąt jeden złotych 50/100) tytułem uzupełnienia opłaty, oraz kwotę 780,78 zł (siedemset osiemdziesiąt złotych 78/100) tytułem wydatków w sprawie,

VI. z a s ą d z a od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3.617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa adwokackiego.

Sygn. akt I C 969/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 lipca 2013 r.

W pozwie z dnia 17 lipca 2012 r. A. S., domagała się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. kwoty 72 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu – tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 7 880 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu – tytułem skapitalizowanej renty z tytułu opieki osób trzecich za okres od 2.02.2007r. do 4.07.2007r. Powódka domagała się również ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki wypadku z dnia 2 lutego 2007r. jak również zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając żądania pozwu, wskazała, że w dniu 2 lutego 2007r. W R. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego powódka została potrącona na przejściu dla pieszych, przez kierującego samochodem Z. J.. Postępowanie przeciwko sprawcy wypadku zostało warunkowo umorzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 10 litego 2010r. Powódka wskazała, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał jej odszkodowanie

w wysokości 9 675,81 zł za zakup leków, wizyt lekarskich, kwotę 4 920 zł tytułem skapitalizowanej renty z tytułu opieki osób trzecich oraz kwotę 28 000 zł tytułem zadośćuczynienia.

W związku z faktem, że samochód uczestniczący w wypadku ubezpieczony był w (...) S.A. powódka zdecydowała się skierować swoje roszczenie do ubezpieczyciela. Naprowadziła, iż w wyniku wypadku doznała złamania szyjki kości ramiennej lewej, zwichnięcia lewego stawu barkowego z licznymi bliznami, skręcenia kolana lewego, uszkodzenia więzadła pobocznego przyśrodkowego kolana lewego, ran kolan oraz krwiaka uda lewego. W związku z obrażeniami powódka przebywała w szpitalu przez okres 8 dni. Z uwagi na dolegliwości bólowe zmuszona była do pozostawania w pozycji leżącej i w tym czasie wymagała opieki i pomocy ze strony osób najbliższych.

Uszczegółowiła, iż w okresie od 02.02.2007r. do 09.02.2007r. wymagała opieki osób trzecich w wymiarze nie mniejszym niż 8 godzin na dobę i opiekę tą świadczyli rodzice, (7 dni x 8 godzin = 56 godz.), w okresie od 09.02.2007r. do 30.04.2007r. w wymiarze 12 godzin na dobę (80 dni x 12 godzin = 960 godz.), w trakcie pobytu w szpitalu od 02.07.2007r. do 04.07.2007r. w wymiarze 6 godzin na dobę (2 dni x 6 godzin = 12 godz.), a także w okresie od 01.05.2007r. do 04.07.2007r. nadal wymagała opieki średnio w wymiarze 4 godzin na dobę (63 dni x 4 godzin = 252 godz.). Łącznie powódka wymagała opieki w wymiarze 1280 godzin (1280 x 10 zł/godz. = 12 800 zł).

Wskazała nadto, iż podjęła leczenie ortopedyczne oraz nadal poddaje się zabiegom rehabilitacyjnym. Wskazała, iż przedmiotowe zdarzenie wywarło znaczny wpływ na jej życie, musiała zrezygnować z własnych pasji, zrezygnować z poszukiwania pracy oraz z rozpoczęcia studiów, co uzasadnia jej zdaniem przyznanie zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w łącznej kwocie 100 000,00 zł.

Powódka podniosła również, iż obecnie nie można przewidzieć jakie dalsze negatywne następstwa mogą w życiu powódki ujawnić się w przyszłości, co uzasadnia ustalenie odpowiedzialności pozwanego na przyszłość za skutki przedmiotowego wypadku.

W odpowiedzi na pozew pozwane (...) S.A. w W. wniosło o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany przyznał, iż przyjął, co do zasady odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 2 lutego 2007r. i przyznał powódce zadośćuczynienie w wysokości 28 000 zł, które zostało ustalone przy uwzględnieniu rozmiaru doznanych cierpień, ich intensywności, trwałości oraz nieodwracalnego charakteru obrażeń. Powódce została przyznana również kwota 4920 zł tytułem skapitalizowanej renty z tytułu zwiększonych potrzeb związanych z opieką osób trzecich.

Wskazał, iż żądana dodatkowa kwota 72 000 zł tytułem zadośćuczynienia jest nadmierna. Pozwany wniosł nadto o oddalenie powództwa w części dotyczącej skapitalizowanej renty z tytułu opieki osób trzecich zaprzeczając, iż powódka wymagała takiej pomocy w wymiarze przez nią wskazanym. Wniósł ponadto o oddalenie powództwa w zakresie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość za skutki wypadku, wskazując iż powódka nie przedstawiła dowodów na tą okoliczność.

Z ostrożności procesowej, powołując się na orzecznictwem Sądu Najwyższego wskazał, iż odsetki należą się powódce dopiero od wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 lutego 2007r. w R. na ul. (...) powódka A. S. została na przejściu dla pieszych potrącona przez kierującego pojazdem marki (...) o nr rej. (...) Z. J.. Sprawca wypadku posiadał polisę OC u pozwanego (...) S.A. w W..

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce kwotę 28 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 4920 tytułem skapitalizowanej renty.

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 6 czerwca 2007r. sprawca wypadku został skazany.

W wyniku zdarzenia z dnia 2 lutego 2007r. powódka doznała urazu wielomiejscowego, złamania szyjki kości ramiennej z uszkodzeniem stawu barkowego lewego, dystorsji kolana lewego, ran tłuczonych obu kolan.

Bezpośrednio po zdarzeniu powódka została opatrzona w Pogotowiu (...), a następnie przewieziona do szpitala. Na Oddziale Ortopedii (...) w R. przebywała w dniach 2 lutego 2007r. do 9 lutego 2007r., gdzie zastosowano leczenie operacyjne, a następnie ortezę na bark i kończynę lewą. W tym okresie u powódki utrzymywały się silne dolegliwości bólowe, otrzymywała wiele leków przeciwbólowych, antybiotyków oraz leków zakrzepowych. Odczuwała mocno cierpienie rąk i nóg.

Powódka przebywała również na w/w Oddziale Szpitala w okresie od 2 lipca 2007r. do 4 lipca 2007r. celem leczenia operacyjnego, mającego na celu usunięcie 2 śrub zespolenia kości ramiennej.

Ponowny pobyty na Oddziale Ortopedycznym miał miejsce w okresie od 4 września 2007 roku do 6 września 2007r., w trakcie którego usunięto zespolenie z kości ramiennej lewej. Następnie na Oddziale (...) w R. powódka przeszła leczenie operacyjne z powodu chondromalacji rzepki.

Po wypisie ze szpitala zalecono jej chodzenie w ortezie przez okres 6 tygodni oraz kontrole w poradni ortopedycznej. Powódka od lutego 2007r. podjęła leczenie w (...) ZOZ (...) w R.. Zalecono leczenie rehabilitacyjne. Kontynuowała również leczenie rehabilitacyjne w (...) w R., (...) Fizjoterapii w R., Szpitalu Wojewódzkim Nr (...) w R. oraz SP ZOZ (...) w R..

Powódka bezpośrednio po wypisie ze szpitala zamieszkała u rodziców i w okresie tym opiekowali się nią rodzice. W okresie tym bowiem A. S. nie mogła samodzielnie wykonywać podstawowych czynności. W miarę poprawy stanu zdrowia powódka mogła wykonywać już pewne czynności samodzielnie, nadal wymagała pomocy osób trzecich w czynnościach takich jak zakupy, pranie, prasowanie itp.

Przed wypadkiem A. S. była osobą zdrową nie korzystała z pomocy lekarzy czy psychologa. Przebyte urazy spowodowały, iż powódka nie mogła wykonywać przez okres kilku miesięcy żadnych czynności wymagających większego wysiłku fizycznego. Powódka nadal odczuwa silne dolegliwości bólowe oraz wymaga dalszej rehabilitacji. Powódka znacznie ograniczyła życie społeczne. Nie mogła uczestniczyć w spotkaniach towarzyskich. Powódka nie mogła również podjąć pracy ani rozpocząć studiów. Rozpoczęła studia dopiero w 2008 roku.

W przyszłości mogą się ujawnić u powódki inne skutki doznanych obrażeń, powinna ona również ograniczyć ciężką pracę fizyczną i unikać długotrwałej pozycji stojącej.

Powódka po zdarzeniu z uwagi na unieruchomienie oraz uraz wielomiejscowy miała ograniczoną ruchomość. W trakcie pobytu w szpitalu powódka wymagała opieki osób trzecich w wymiarze 6 godzin. Natomiast w trakcie drugiego pobytu w szpitalu wymagała opieki w wymiarze 4 godzin. Przez okres 80 dni po wyjściu ze szpitala, powódka wymagała opieki w wymiarze 8 godzin dziennie – pomocy przy zabiegach higienicznych, karmieniu. W dalszym okresie przez okres 63 dni wymagała pomocy w wymiarze 4 godzin dziennie.

Miejskie i Gminne Ośrodki Pomocy Społecznej godzinę pracy opiekunek społecznych w zakresie opieki nad podopiecznymi wyceniają i finansują w wysokości średnio – 10 zł za godzinę.

Zdarzenie z dnia 2 lutego 2007r. spowodowało, iż powódka odczuwa dyskomfort w związku z widocznymi bliznami oraz ma świadomość, iż doznane urazy mogą spowodować konieczność dalszego leczenia i pomocy osób trzecich.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu dowody z dokumentów w postaci : odpisu wyroku SR w Rzeszowie X K 750/07 k. 11, korespondencji stron k. 12-23, karty Informacyjnej (...)w R. z dnia 09.02.2007r. k. 24-25, historii choroby SP ZOZ (...) k. 26-28, karty informacyjnej Pogotowania Ratunkowego k. 29, opisu badania MR k. 30, karty informacyjnej Szpitala (...) w R. z dnia 04.07.2007r. i dnia 06.07.2007r. k. 31-32, karty informacyjnej Szpitala (...) w R. k. 33, historii choroby z Poradni (...) plastycznej k. 34-35, z (...) w R. k. 36-37, Z Poradni (...) oraz (...) k. 38,

zaświadczeń (...) k. 39-42, pracowni fizjoterapii w R. k. 43- 46, skierowania na zajęcia fizjoterapii k. 47-53, rachunku nr (...) k. 54, z paragonów fiskalnych (...) k. 55 zaświadczenia o niezdolności do pracy k. 58-59, orzeczenia o stopniu niepełnosprawności k. 60. Sąd ustalił stan faktyczny także w oparciu o zeznania świadka A. W., zeznania powódki A. S. oraz w oparciu o opinie sądowo – lekarska biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii W. P. k. 141-142 oraz opinie biegłej z zakresu pielęgniarstwa M. G. k. 143-150.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów wobec tego, że ich prawdziwość nie była kwestionowana przez strony, jak i wobec faktu, iż dokumenty te nie posiadały cech, które mogłyby pozbawić je przymiotu prawdziwości. Nadto dokumenty urzędowe wydane zostały przez właściwe organy w zakresie ich kompetencji.

Sąd podzielił w całości opinie powołanych w sprawie biegłych. Opinie te zostały sporządzone przez kompetentne osoby dysponujące stosowną wiedzą specjalistyczną i są zgodne z aktualnym stanem wiedzy. Wydane przez biegłych opinie są w ocenie Sądu zupełne i jasne, a wnioski w nich zawarte, oparte zostały na rzetelnie przeprowadzonych badaniach, analizie akt sprawy.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka i zeznaniom powódki A. S. uznając je za logiczne, zgodne i szczerze. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym w postaci dokumentów i opinii biegłych. Jako takie, zeznania te są wiarygodne i stanowiły podstawę dla czynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.

Sąd zważył, co następuje:

Podstawę i zakres odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. w W. w niniejszej sprawie determinowała treść obowiązkowej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, której przedmiotem był pojazd, jakim kierował sprawca kolizji wypadku w wyniku którego szkodę odniosła powódka A. S.. Na mocy przedmiotowej umowy zakład ubezpieczeń zobowiązał się wobec ubezpieczonego do zapłaty odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim w związku z ruchem jego pojazdu, których następstwem mogło być m. in. uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. (art. 822 k.c.)

Zgodnie z art. 444 § 1 KC w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wynikiłe z tego powodu koszty. Na żądanie poszkodowanego zobowiązany do naprawienia szkody powinien wyłożyć z góry sumę potrzebną na koszty leczenia, a jeżeli poszkodowany stał się inwalidą, także sumę potrzebną na koszty przygotowania do innego zawodu.

Z kolei zgodnie z art. 445 § 1 k. c. w zw. z art. 444 § 1 k.c. w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę.

Bezsporna w niniejszej sprawie jest odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. w W. z tytułu odpowiedzialności cywilnej za sprawcę wypadku Z. J., w wyniku którego powódka doznała uszkodzenia ciała i rozstroju zdrowia. Poza sporem pozostaje również okoliczność związana z tym, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powódce kwotę 28 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwotę 4920 zł tytułem skapitalizowanej renty.

Istota sporu sprowadzała się zatem do ustalenia wielkości poniesionej przez powódkę A. S. szkody oraz krzywdy.

Stosownie do przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zatem w niniejszej sprawie ciężar wykazania wysokości zaistniałej szkody spoczywał na powódce.

Odnosząc się do żądanej przez powódkę kwoty 72 000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w pierwszej kolejności należy zauważyć, że celem zadośćuczynienia jest złagodzenie krzywdy i cierpienia jakich doznał poszkodowany czynem niedozwolonym. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne (ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia w postaci np. zeszpecenia, niemożności uprawiania działalności artystycznej, naukowej, wyłączenia z normalnego życia itp. Zadośćuczynienie obejmuje wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono

charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę”, przyznawaną jednorazowo. Zadośćuczynienie z art. 445 k.c. ma przede wszystkim charakter kompensacyjny i tym samym jego wysokość musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Wysokość ta winna być utrzymana w rozsądnych granicach (tak SN w wyroku z dnia 26 lutego 1962 r., 4 CR 902/61, OSNCP 1963, nr 5, poz. 107; w wyroku z dnia 24 czerwca 1965 r., I PR 203/65, OSPiKA 1966, poz. 92; por. też wyrok z dnia 22 marca 1978 r., IV CR 79/78).

Jak zostało wyżej wskazane powódka na skutek zdarzenia z dnia 2 lutego 2007r. doznała urazu wielomiejscowego, złamania szyjki kości ramiennej z uszkodzeniem stawu brakowego lewego, dystorsji kolana lewego, ran tłuczonych obu kolan.

Powódka zaraz po wypadku odczuwała silny ból, który przez okres pierwszych 7 dni po zdarzeniu był bardzo intensywny, a następnie, aż do 5 miesięcy po zdarzeniu stopniowo się zmniejszał. Powódka w okresie tym zmuszona była zażywać leki przeciwbólowe. Przez okres pierwszych 6 tygodni po wypadku z uwagi na konieczność noszenia ortezy powódka miała ograniczoną zdolność do poruszania, musiała korzystać z pomocy osób trzecich przy podstawowych czynnościach takich jak toaleta, spożywanie posiłków. W późniejszym okresie, aż do 5 miesięcy po wypadku powódka nadal była częściowo unieruchomiona i zmuszona była do dalszego korzystania z pomocy osób trzecich w mniejszym zakresie. Należy podkreślić, iż do dnia dzisiejszego powódka nie odzyskała pełnej sprawności. Odczuwany ból i drętwienie uniemożliwiają powódce funkcjonowanie jak przed wypadkiem – w szczególności A. S. przy wykonywaniu niektórych czynności jak dźwiganie nadal musi korzystać z pomocy osób trzecich.

Nie można zapominać, iż w chwili wypadku powódka była młodą osobą, która planowała rozpocząć pracę i studia zaoczne, a doznane urazy i unieruchomienie spowodowały, iż nie mogła uczestniczyć podjąć pracy ani też uczestniczyć w zajęciach na Wyższej Uczelni.

Odczuwane cierpienia fizyczne mają bezpośrednie przełożenie na doznawane cierpienia psychiczne. Powódka po ograniczyła spotkania towarzyskie, nie była w stanie uprawiać żadnych sportów ani wychodzić do dyskoteki. Nawet wchodzenie do własnego domu było dla niej utrudnieniem, gdyż mieszka w bloku bez windy na trzecim piętrze.

Doznania te zarówno fizyczne zostały potwierdzone przez biegłych w prowadzonej sprawie i jako takie nie budzą wątpliwości. Wszystkie powyższe okoliczności wskazują, iż powódka ma znaczne poczucie własnej krzywdy. W ocenie Sądu wskazane wyżej okoliczności uzasadniają zasądzenie zadośćuczynienia w wysokości 28 000 zł, co z wypłaconą już kwotą daje 80000 złotych. W tym miejscu należy podkreślić, że zadośćuczynienie cechuje niewymierny (niewyliczalny) charakter krzywdy. Ma ono na celu złagodzenie doznanych cierpień fizycznych i moralnych, dlatego też sąd miarkując kwotę zadośćuczynienia miał na uwadze intensywność doznanych przez powódkę cierpień, czasu ich trwania oraz ujemnych skutków zdrowotnych, jakie poszkodowana będzie zmuszony znosić w przyszłości (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 września 2004r. sygn. akt II CK 531/03). Zdaniem Sądu ustalona kwota zadośćuczynienia jest adekwatna do doznanych przez powódkę krzywd i cierpień ich rozmiarów, intensywności oraz trwałości i ma jednocześnie charakter kompensacyjny. Przy uwzględnieniu wszystkich powyższych okoliczności, kwota zadośćuczynienia jest sprawiedliwa i wyważona.

Odnośnie żądania powódki odszkodowania, jako zasadne Sąd uznał roszczenie powódki zwrotu kosztów opieki osób trzecich. W szczególności jak wykazało postępowanie dowodowe, w tym opinia biegłej z zakresu pielęgniarstwa M. G., powódka wymagała opieki osób trzecich aż do dnia 4 lipca 2007r.. Opieka ta sprawowana była przez rodziców powódki i polegała na pomocy przy czynnościach higienicznych, karmieniu i udzielaniu jej wsparcia w czasie pobytu w szpitalu, a następnie w podobnym zakresie w czasie leczenia i rehabilitacji w domu, oraz w okresie późniejszym poprzez pomoc przy przygotowaniu posiłków, sprzątaniu, zakupach itp.

Sąd uznał zatem za udowodnione roszczenie dotyczące zwrotu kosztów opieki w okresie od 02.02.2007r. do 09.02.2007r. w wymiarze 6 godzin na dobę (7 dni x 6 godzin = 42 godz.), w okresie od 09.02.2007r. do 30.04.2007r. w wymiarze 8 godzin na dobę (80 dni x 8 godzin = 640 godz.), w okresie od 02.07.2007r. do 04.07.2007r. w wymiarze 4 godzin na dobę (2 dni x 4 godzin = 8 godz.), oraz w okresie od 01.05.2007r. do 02.07.2007r. w wymiarze 5 godzin

na dobę (61 dni x 5 godzin = 305 godz.). Łącznie powódka wymagała opieki w wymiarze 995 godzin (995 x 10 zł/godz. = 9950 zł). Przy przyjęciu średniej stawki stosowanej przez Miejskie i Gminne Ośrodki Pomocy Społecznej w wysokości 10,00 zł za godz. pracy opiekunek społecznych, Sąd ustalił, iż należne odszkodowanie z tego tytułu powinno wynieść 9950,00 zł.

Wobec powyższego, oraz mając na uwadze fakt, iż pozwany wypłacił powódce z tego tytułu kwotę 4920 zł, Sąd przyznał powódce kwotę 5030,00 zł tytułem odszkodowania w związku ze skutkami wypadku z dnia 2 lutego 2007 roku.

Sąd uwzględnił roszczenia powódki o ustaleniu odpowiedzialność pozwanego na przyszłość za skutki wypadku z dnia 2 lutego 2007 r. Jak wynika bowiem z opinii biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii „w przyszłości mogą u poszkodowanej rozwinąć się dolegliwości w zakresie barku lewego i kolana lewego o charakterze zwyrodnieniowej pourazowej”. Wobec powyższego w ocenie Sądu są podstawy do ustalenia odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości z tego samego zdarzenia.

O odsetkach Sąd orzekł mając na uwadze treść art. 359 § 1 i 2 k. c. w zw. z art. 481 § 1 i 2 k. c., art. 817 § 1 kc z uwzględnieniem, że zażądano odsetek od dnia wytoczenia powództwa, a zatem zasądzono je od dnia 31 lipca 2012r. (k- 90).

W pozostałym zakresie powództwo, jako niezasadne podlegało oddaleniu (pkt. II wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach (pkt. IV wyroku) znajduje podstawę prawną w art. 100 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 7 w z w. z § 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.02.163.1348)

Z uwagi na fakt, że powódka była w całości zwolniona od kosztów sądowych w niniejszym postępowaniu, w oparciu o art. 113 ust. 1 w zw. z 98 § 3 k.p.c. i 100 k.p.c. należało ściągnąć od pozwanego koszty sądowe, na które składają się: brakująca opłata od pozwu oraz kwota 780,78 zł tytułem wydatków w sprawie (opinie biegłych).

Z uwagi na szczególną sytuację majątkową strony powodowej, Sąd Okręgowy odstąpił od ściągnięcia z zasądzonych roszczeń opłat.